

9 Szalay Károly

Törvényt butaság ellen!

Utolsó munkahelyemen *Icával*, legkedvesebb munkatársnómmal azon csudálkoztunk, hogy mennyi buta ember lézeng a nagyvilágban, s körülöttünk is, bennünket sem kímélve. A butaság nem faji, nemzeti,

életkori, vallási vagy politikai sajátosság. Pártok fölötti, bár ebben nem vagyok bizonyos.

A butaságot nem tiltja a törvény. Ami már önmagában is butaság. Mert ha a buta embert idejében lecsuknák, eltiltanák a közügyektől, nem lehetne miniszterelnök, miniszter, államtitkár, kormány megbízott vagy kormányzóvivő, sőt nem is szavazhatna. Azok a régi szép nemzeti liberális idők, amikor a XIX. században még nem szavazhatott akárki, bár az sem volt igazán jó megoldás, mert például Gyurcsány, Kóka, Lendvai Il-dikó szavazhatott volna.

A butaság ellen nincs oltalom. Hiába rádió, tévé, sajtó. A szavazásra jogosult polgár veszett róka bőréből csinál gyermekének bundácskát, az elhullott hattyútetemet meg egyenest a baromfiudvarba cipeli. Ellenőrizetlen mérges gombából bepörköltöz, lúgkövet iszik tej helyett, fagyállóból csinál pálinkát, s aztán ha túlélte, elolvassa kedvenc lapját, megnézi a tévét, és az MSZP-re vagy az SZDSZ-re szavaz. Ő dönt a mi sorsunkról, vétlenek és jó szándékúak sorsáról.

A baloldali butaságnak gyönyörűséges hagyományai vannak. Igazán nagyra a létező szocializmus hizlalta őket. 1989 után sem szűnt meg tenyészte. Egy liberális periferikus hecclap címlapján blaszfemikus magyar címerkarikatúrát közölt. Ugyancsak a butaság körleteibe sorolom Petri György vagy Orbán Ottó keckeckedéseit, Eörsi pápaellenes vagy Spiró magyart gyűlölő tamtamjait. És a Tilos rádió falázásait, keresztényirtásra felszólító karácsonyi szép üzenetét.

Persze a magyar- és keresztényellenesség jó üzlet. De buta az, aki azt hiszi, hogy a végtelenségig az is marad. Több mint ezeresztendő magyar és keresztény országban gyűlölni magyart és keresztényt, nem vall okosságra.

Eklatáns, vagyis csattanós, meggyőző példa a butaságra a dán firkász Mohamedet gúnyoló sorozata. Okos-e az, akinek legfőbb gondja Dániában egy-másfél milliárd fanatikus ember

ájultan tisztelt szentjének a kifigurázása? Az iszlámhívók nem tutyimutyi keresztények, akik mindent eltérnek. Kiváltképp azok után ostobaság volt viccelődni Mohameddel, hogy volt már egy halálos fenyegetésekkel körültűskézett Rushdie-ügy. Buták ezek a liberálisok. Ingerlik az oroszánt. És mit mondjunk a Népszabadságról vagy a Magyar Hírlapról? Ez a két kótyagos szociálliberális sajtótermék azután közli a karikatúrákat, hogy korábban – világsszerte – életveszélyes fenyegetéseket váltott ki az eredeti közlés. Normálisak ezek? Kérdezzék már meg az iszlám területeken munkálkodó szeretetszolgálatosokat, mi a véleményük erről? És Széles Gábort, aki jól befürdött a Magyar Hírlappal, hogy vesznek-e majd tőle Ikarusz buszokat az iszlám országok?

Ezt a közönséges infantilizmus-sal fertőzött butaságot csak a mi Gyurcsányunk tudja überolni. De azt nagyon. Sőt. Tán az is bölcs vezetőre valló kinyilatkoztatása volt egy bizony szegény országban, hogy csak a pénz számít! De az sem volt ám akármi, hogy kitörve belőle a szolganyelvű helytartószellem, alázatosan jelentette Putyinnak, hogy ádáz harcot folytat a nyilasok és kivált a Demokrata ellen. Mintha addig az orosz államfő álmatlanul hánykolódott volna a Kremlben, hogy megszállja Oroszországot Somorjai Viktória, Simon Rita, Barta Boglárka, Cseh Ági vad amazonok Bencsik András vezérletével. A butaság-Himalája azonban Irving angol történész. Viszszamegy abba az országba, ahol közik, ahol nézeteiért börtönbüntetés várja!

Nagyfokú butaság az, ha valaki a liberalizmusban csak kendermagozást, másságvédelmet, erőszakolt privatizációt lát, mert ezzel csak leszűkíti a szabadelvűség mozgásterét, a személyiség érdekében született ideológiát személyiségellenessé silányítja. Sajnos a magyar liberalizmus ezt csinálja. Bután.

Van persze tudatos butaság is. Célja a félrevezetés. Akik direkt buták, persze eleve csak a butáknak üzenve.

Megkérdezheti valaki: ha eleve buták, akkor mi a fenének kell tovább butítani őket?

Mert még a butákat is meg kell erősíteni a butaságukban. Mint ahogyan az okosokat az okosságukban. Csernisevskij írja komikumelméletében, hogy nem javítja meg a rossz ki-nevetése a gonoszt, a butát sem okosítja meg, de az okost megerősíti okosságában, a hívót hitében, az egészségest egészségében. ■

„Új Bábelt élünk,
a fogalmak pokoli
zűrzavarát. Gyalázatos
hazugok megrontották a szavak be-
csületét.”

Karinthy Frigyes